

ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ ๑๗๓ ๕๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ทหารี่เกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระยอง ที่ รย ๐๐๒๓.๓/๑๓๓๓๓ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย เรื่อง การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย เรื่องเสร็จที่ ๕๒/๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดระยองได้ขอหารือเกี่ยวกับการจัดทำข้อบัญญัติในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียขององค์การบริหารส่วนตำบลเพ กรณีที่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพ ซึ่งได้ก่อสร้างโดยใช้งบประมาณของสำนักงานจังหวัดระยอง และไม่ได้ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยขอหารือว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มอำนาจในการออกข้อบัญญัติในเรื่องดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากกรณีดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้หารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมอนามัยและกรมอนามัยได้แจ้งผลการพิจารณาว่า ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดนิยามของ "สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น นอกจากนี้ มติที่ประชุมคณะกรรมการสาธารณสุข ครั้งที่ ๗๐-๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๖ มีมติให้กากไขมันจากบ่อดักไขมัน ซึ่งเป็นกากไขมันจากพืชหรือสัตว์ที่ไม่ใช่ของเสียอันตรายที่เกิดจากสถานประกอบกิจการและครัวเรือนด้วย โดยไม่รวมถึงน้ำเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตของการประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งจากคำนิยามดังกล่าวนี้ ไม่ครอบคลุมถึงน้ำเสียจากครัวเรือนหรือสถานประกอบกิจการแต่อย่างใด ประกอบกับคณะอนุกรรมการฯ พิจารณากำหนดมาตรฐานวิชาการการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ซึ่งเป็นคณะอนุกรรมการฯ พิจารณายกร่างกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกไปอนุญาตหนังสือรับรองการแจ้ง และการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ มีหลักในการพิจารณาและคำนวณอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูล จากปริมาตร ของอุจจาระปัสสาวะของคน หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนอุจจาระหรือปัสสาวะ ซึ่งในวิธีการคำนวณอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว ไม่ได้คิดรวมถึงน้ำเสียที่เกิดจากครัวเรือนหรือสถานประกอบกิจการ ซึ่งจะมีวิธีการจัดการตามหลักวิชาการที่แตกต่างกัน

/ตั้งนั้น ...

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลเพไม่สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการบำบัดน้ำเสีย โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบลเพ สามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการบำบัดน้ำเสีย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสามารถศึกษารายละเอียดแนวทางและขั้นตอนการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการบำบัดน้ำเสียได้จากคู่มือการกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของสำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ รายละเอียดปรากฏตาม QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
กลุ่มงานวินิจฉัยและกำกับดูแล
โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ผู้ประสานงาน
จิราวรรณ สุวรรณปิณฑะ ๐๙๑ ๗๑๖ ๓๑๔๐

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ได้อย่างทั่วถึง
เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายในปี ๒๕๖๕”